

[Ingomar Petersen.]

der skal være det nødvendige personale til det. Det er et helt andet sted, man skal gribe ind, end med det forslag, som fremskridtspartiet her fremkommer med.

Det radikale venstre kan ikke medvirke til gennemførelse af lovforslaget, som det her foreligger.

Ninn-Hansen (KF):

Finansministeren kom i sit svar med en redegørelse, som jeg synes var både interessant og rigtig. Men spørgsmålet er herefter, hvordan vi kommer videre. Finansministeren afviste dette forslag, og det kan være i orden, det er vel i og for sig også en naturlig fortsættelse af det, finansministeren sagde om det forslag, vi tidligere behandlede om forhold af samme karakter. Men også dengang sagde finansministeren jo selv, at vi må videre i den sag, for problemerne er der, og de er vigtige.

De har sammenhæng med hele den økonomiske politik, og de har efter min mening også sammenhæng med det, vi drøftede i går i forbindelse med vort forslag om kontaktudvalget, og jeg vil i og for sig gerne have, hvis finansministeren i dag kunne give nogle oplysninger om, hvordan vi kommer videre i behandlingen af alle disse spørgsmål. Selvfølgelig kunne der tales om det i PØ-udvalget, men jeg tror, det har en offentlig interesse, og så bør det jo siges her i salen, at få besked på, at disse problemer ikke bare er nogle, man lader ligge, men at regeringen ikke alene er indstillet på at se på dem, men også vil handle i denne sag. Jeg tror, vi skal have lidt at vide om, hvornår det sker, og under hvilken form. Hvis finansministeren ville oplyse noget om det senere under denne debat, så jeg det meget gerne, for jeg tror, der er nogle ting, der skal sættes på plads her.

Angående forslaget henviste finansministeren til, at det byggede på tanker, der tidligere har været fremme om statsligt ansættelsesstop. Da jeg selv havde hovedansvaret for det første ansættelsesstop, der blev gennemført i 1969, vil jeg godt sige et par ord om det. Mit indtryk er, at det er forståeligt og rigtigt, at fremskridtspartiet vil videreføre denne tankegang om et statsligt ansættelsesstop, for efter min opfattelse vir-

kede det. Det virkede i hvert fald i det første par år, efter at det ansættelsesstop var kommet. Man kunne se, at der var, om ikke et fald i antallet af offentlige ansættelser, så i hvert fald ikke den stigning, der havde været tidligere. Da man opgav ansættelsesstoppet, der jo dengang var administrativt, fik man en kraftig forhøjelse igen. Det tyder altså på, at der er en fornuft i at regulere det. Men der er også indvendinger. Det var der allerede ved den administrative ordning, og så vidt jeg kan se, vil der i endnu højere grad blive det i forbindelse med en lovmæssig ordning. Det kan blive et meget stift system.

Der er også problemer med hensyn til deltidsansættelse. Jeg mener, at vi må være interesserede i, at man mest muligt giver plads for deltidsansættelse i det offentlige. Jeg vil i øvrigt gerne høre, hvad finansministeren mener om det spørgsmål. Der har været sagt mange positive ting om det, når det er rejst, og det er ofte rejst i forbindelse med kvindesagsspørgsmål, men jeg synes, det er ganske og aldeles berettiget, og da må stive bestemmelser ikke medføre, at der er en tilbageholdenhed med deltidsansættelse, fordi de måske ikke bliver talt med. Det ville være særdeles uheldigt.

Der kan selvfølgelig også være meget betydelige indvendinger imod at lovgive, når det drejer sig om det kommunale område. Det har vi ikke gjort tidligere, men da der kom både en udgiftsekspllosion og en ansættelseseksplosion i kommunerne, forsøgte man, det var i 1971, ad en noget anden vej, nemlig ved et skattestop for i forbindelse med budgetdrøftelsen at standse noget af dette.

Jeg tror, det ville være betænkeligt for kommunernes vedkommende at lovgive, og jeg tror også, man opnår noget bedre, hvis man ikke lovgiver, men på anden måde gennemfører de samme bestemmelser eller bestemmelser svarende til ansættelsesstoppet. Det konservative folkeparti er positivt indstillet over for at standse, men vil gerne drøfte måden, hvorpå det skal gøres.

Af disse bemærkninger fremgår altså, at vi tror ikke på, at man skal lovgive på den måde, der er foreslået, men jeg har også forstået det sådan, at finansministeren nok afviser en lovgivning, men på ingen måde af-